Diskler, Disketler ve mount Komutu

- mount Edilmiş Diskleri Görmek
- Yeni Disk Takma
- Dosya Sistemi Tipleri
- fsck: Dosya Sistemi Kontrol Programı
- supermount
- CD Kullanımı
- Disket Kullanımı
- umount Komutu
- Başka UNIX Bilgisayarlardaki Diskleri Kullanmak
- mount İşlemlerini Otomatik Olarak Yapmak (fstab)
 - Başka Bir Windows Bilgisayarın Diskini Kullanmak
- Dosya Sistemi Yaratmanız Gerekirse...

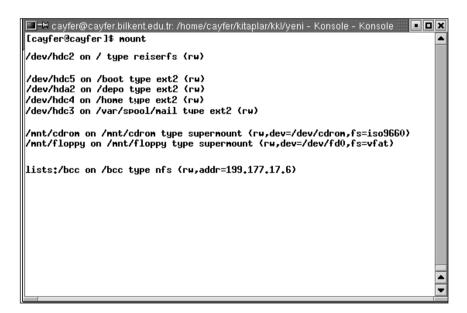
Şimdi biraz eski bilgileri tazeleyelim:

- Bir LINUX bilgisayarındaki tüm diskler tek bir dizin altında; yani "/" dizini altında toplanır.
- LINUX'ta, bir dosyanın yeri tarif edilirken hangi diskte bulunduğu değil, hangi dizinde yer aldığı belirtilir. Söz konusu dizinin gerçekte hangi fiziksel diskte yer aldığını, belirtilen dizine iliştirilmiş (mount edilmiş) olan disk ya da disk bölümü belirler.
- Bir LINUX bilgisayarındaki her bir donanım unsuru (fare dahil) /dev dizini altında bir dosyaya; daha doğrusu bir "düğüm"e iliştirilmiş olmalıdır.
 LINUX çekirdeği, bu "düğüm"ün özelliklerinden ilgili donanım parçasını hangi çekirdek modülünün denetleyeceğini anlar.
- LINUX'ta birinci IDE kanalının "master" diski /dev/hda olarak isimlendirilir. Birinci kanalın "slave" diski /dev/hdb; ikinci IDE kanalının "master" ve "slave" diskleri de sırasıyla /dev/hdc ve /dev/hdd olarak anılır.

- Varsa; SCSI diskler ise SCSI adreslerine göre /dev/sda, /dev/sdb gibi isimlerle anılır.
- Sistemin açılışı sırasında disk bölümlerinin hangi dizinlere iliştirileceği, yani mount edileceği /etc/fstab dosyasında belirtilir.
- "/" dizini mount edilmeden sistem açılamaz.
- LINUX, çok çeşitli disk formatlarını, örneğin FAT16, FAT32 ve NTFS formatlı diskleri görebilir.
- Yalnızca üzerinde LINUX tarafından tanınan, geçerli bir "dosya sistemi" bulunan çevre birimleri "mount" edilebilir. Bunlar formatlı diskler ve disk bölümleri, formatlı disketler, dolu CD'ler, DVD'ler ve ZIP sürücüsü gibi özel bazı donanımlardır. Teyp kasetleri ve kartuşları mount edilemez çünkü veri içerse bile teyp kasetlerinin üzerinde bir dosya sistemi (file system) yoktur.

mount Edilmiş Diskleri Görmek

Bilgisayarınızda hangi disk bölümlerinin nerelere mount edilmiş olduğunu merak ettiğinizde **mount** komutunu parametresiz olarak kullanmalısınız.

Bu "mount" komutu çıktısı, listenin kolay algılanması için biraz kısaltılmış ve yeniden düzenlenmiştir.

Yukarıdaki örnekte sistemin ikinci IDE kanalındaki master diskin ikinci bölümünün, yani /dev/hdc2'nin "/" dizini olarak mount edildiği ve dosya sistemi tipinin "reiserfs" olduğu görülmektedir.

Bu bilgisayar "lists" isimli bir başka bilgisayarın /bcc dizinini nfs üzerinden kendi /bcc dizinine bağlamış (mount etmiş) görünüyor.

Öte yandan birinci IDE kanalının ilk diskinin ikinci bölümünün de /depo dizinine iliştirildiği görülüyor. Bu mount işleminin yapılabilmesi için "/" dizini altında /depo isimli boş bir dizinin bulunması gerekir.

Biraz karışık oldu; değil mi? En iyisi bir senaryo üzerinde açıklamak galiba...

Yeni Disk Takma

Şimdi farzedin ki sisteminizin ikinci IDE kanalına "**slave**" olarak yeni bir disk taktınız. Bu diskte de tek bir disk bölümü var.

Bu durumda diskinizin adı /dev/hdd; üzerindeki yegane disk bölümünün adı da /dev/hdd1 olacaktır.

Diski fiziksel olarak takıp bilgisayarınızı açmanız bu diske erişebilmeniz için yeterli değildir. Önce diskin bölümlendirilmesi ve ardından formatlanması ondan sonra da üzerine boş ve yeni bir dosya sistemi yaratılması gerekir.

Diskleri bölümleme ve formatlama işlemi LINUX'un **fdisk** komutuyla yapılır. Dosya sistemi yaratma işi de yaratmak istediğiniz dosya sistemine göre **mke2fs**, **mke3fs** veya **mkreiserfs** komutlarıyla yapılır. (Özel bir nedeni olmadıkça tüm disk bölümlerinizi "**reiserfs**" veya "**ext3**" dosya sistemleriyle donatmanızı öneririz.)

Bu aşamada bilgisayarınıza taktığınız yeni diskin üzerinde tek bir bölümün yer aldığını ve bu bölüm üzerinde de "reiserfs" formatında bir dosya sistemi yaratılmış olduğunu varsayıyoruz. Bölümleme ve dosya sistemi yaratma işlemlerini daha ilerideki bölümlerde açıklayacağız.

Önce bu yeni diski iliştirmek için bir dizin seçmelisiniz (*mount point*). Eğer bu amaçla seçebileceğiniz bir dizin yoksa, yaratmalısınız. Yeni diskinizi, ör-

neğin yedekleme amacıyla kullanacaksanız, "**yedek**" isimli bir dizine iliştirmek anlamlı olabilir. Bu durumda bir kereye özgü "/" dizininiz altında "**yedek**" isimli bir dizin yaratıp bundan sonra her açılışta uygun mount komutunu vermeniz; daha doğrusu her açılışta /**dev/hdd1** disk bölümünün /**yedek** dizinine iliştirilmesini sağlamanız yeterli olacaktr:

su mkdir /yedek
mount -t reiserfs /dev/hdd1 /yedek

Bu işi yapabilmek için "**root**" kullanıcı kimliğine bürünmeniz gerektiğini söylemeye gerek yok herhalde...

Eğer bir hata mesajı almazsanız **mount** işlemi başarıyla tamamlanmış demektir. Tüm UNIX'lerde olduğu LINUX'ta da "*No news is good news!*"; yani itiraz gelmezse işler yolunda demektir.

Şimdi artık yeni diskinizi kullanabilirsiniz; örneğin yedekleme amacıyla taktığınız bu diske eski disklerinizden dosyaları kopyalamaya başlayabilirsiniz:

mkdir /yedek/home
cp -r /home/cayfer /yedek/home
gibi...

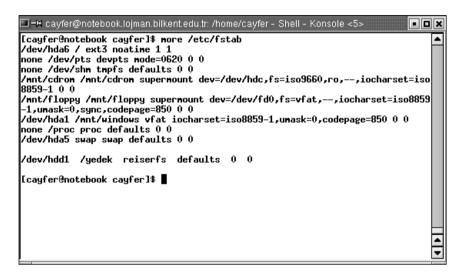
Yeri gelmişken: Yedekleme işlerini **cp** komutuyla yapmak pek iyi bir yöntem değildir. İlk sorun dosya-dizin okuma yetkilerinde çıkar. Bir dosyayı kopyalayabilmek için önce o dosyayı okuyabilmeniz gerekir. Doğal olarak root dışında hiçbir kullanıcı diskteki tüm dosyaları okumaya yetkili değildir. Sorun çıkmasın diye **cp** komutunu root kullanıcı olarak verirseniz bu kez yeni kopyaların sahibi "root" olur. Kitabın sonraki bölümlerinde yedekleme işleri için başka komutlar ve yöntemlerden söz edeceğiz. Dosya ve dizin kopyalarken bu yeni kopyaların orjinallerini aynı kullanıcıya ait olmalarını sağlamak gerekiyorsa **cp** komutunun **-p** parametresi sorunu çözecektir (**-p**: preserve ownership).

mount komutuyla yeni diski /yedek dizinine iliştirip kullanmayı başardınız ama sistemi her açtığınızda bu mount komutunu tekrarlamanız gerekecek. Sistemin her açılışında /dev/hdd1 diskinin /yedek dizinine otomatik olarak

bağlanması için yapılması gereken iş /etc/fstab dosyasına uygun bir satır eklemek olacaktır. root kullanıcı olarak aşağıdaki komutla /etc/fstab dosyasına yeni bir satır ekleyebilirsiniz:

```
cat >> /etc/fstab
/dev/hddl /yedek reiserfs defaults 0 0
```

Aslında bu satır ekleme işini **vi** ile yapmak çok daha mantıklıdır elbette; ama **cat** komutunu öylesine bir hatırlatmak istedik.

Artık sisteminiz her açıldığında yedekleme amacıyla kullandığınız disk /yedek dizinine otomatik olarak iliştirilecektir.

Dosya Sistemi Tipleri

Bir dizine iliştireceğiniz dosya sisteminin tipini mount komutunda **-t** parametresiyle belirtmelisiniz. LINUX'un tanıdığı bazı önemli dosya sistemi tipleri şunlardır:

Dosya Sistemi	-t Parametresi
Eski LINUX standart disk dosya sistemi.	ext2
Modern LINUX disk dosya sistemi.	ext3
Bir başka modern LINUX disk dosya sistemi.	reiserfs
MS-DOS dosya sistemleri.	msdos
NT Uyumlu (Win2K, XP) dosya sistemleri.	ntfs
CD dosya sistemleri.	iso9660
Windows-9x uyumlu dosya sistemleri.	vfat
Dağıtık (farklı bilgisayarlarda yer alan) dosya sistemi. (Network File System)	nfs

Yukarıdaki tabloya göre, MS-DOS formatlı bir disketi /mnt/floppy isimli bir dizine iliştirmek için kullanmanız gereken

mount -t msdos /dev/fd0 /mnt/floppy

komutudur.

Bilgisayarınıza takacağınız bir NT diskini okuyabilmek için

mkdir /nt_diski
mount -t ntfs /dev/hdd1 /nt_diski

gibi komutlar işe yarayacaktır.

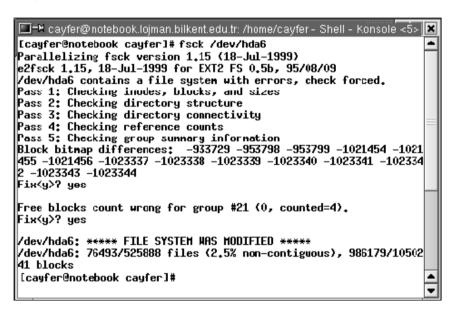
fsck: Dosya Sistemi Kontrol Programı

Disklerde kullandığınız dosya sistemi hangisi olursa olsun günün birinde bu dosya sistemindeki veri yapısının bozulma olasılığı vardır. Dosya sistemlerini oluşturan veri yapıları, disklerde kullanılan ve boş veri bloklarının yönetimini sağlar. Disk dosyalarının fiziksel olarak yerleştirildiği blokların hesabının tutulduğu, izinin sürüldüğü bu veri yapılarında, hızlı erişim için bir sürü karmaşık teknik kullanılmaktadır. Bu veri yapılarının güncelleştirilmesi sırasında kötü bir zamana denk gelebilecek bir enerji kesintisi ya da donanım arızası dosya sisteminin bütünlüğüne ve tutarlığına zarar verebilir. Her ne kadar ext3 ve reiserfs dosya sistemlerinde bu olasılık büyük ölçüde azaltılmış olsa da gene sıfırdan büyüktür.

LINUX, sistemin açılışı sırasında "mount edilen" tüm disk bölümlerine birer işaret koyar. Sistemin düzgün kapatılması sürecinde de başarıyla çözülen dosya sistemlerinden bu işaretleri kaldırır.

Açılış sırasında "mount edildi" işareti içeren dosya sistemlerine rastlanırsa LINUX, bilgisayarın normal yollarla kapatılmadığını, dolayısıyla bu dosya sisteminin veri yapılarında bir sorun olabileceği varsayımıyla otomatik olarak o dosya sistemi için "fsck" (file system check) programını çalıştırır.

fsck, dosya sisteminde bir bozukluk görürse düzeltmeye çalışır, genellikle de başarılı olur. Bu düzeltmeleri yapmadan, önce bir mesajla bulduğu sorunu gösterir ve sistem yöneticisinden düzeltme için izin ister:

Genellikle bu izni vermemeniz için bir neden yoktur ve tüm sorulara "yes" diyerek devam etmeniz gerekir.

LINUX, dosya sistemlerinin kaç kez **mount** edildiklerinin de hesabını tutar ve her 20 iliştirmede bir, o dosya sistemi için sorun olmasa bile **fsck** çalıştırır.

Çok fazla gerekmemekle birlikte, dosya sistemlerinin bütünlüğünü kendiniz kontrol etmek istediğinizde

fsck /dev/hdc1

gibi komutlarla bu işi yapabilirsiniz. Doğal olarak bu iş için root kullanıcı yetkilerine sahip olmalısınız; ayrıca kontrol edilecek disk bölümünün sistemde herhangi bir dizine iliştirilmemiş olması gerekir. İliştirilmiş (*mounted*) dosya sistemleri üzerinde **fsck** çalıştırmak tehlikelidir. Eğer buna mecbur kalırsanız, **fsck** süresince, çalışan yazılımların söz konusu dosya sisteminde yer alan hiçbir dosya ya da dizinde değişiklik yapmayacağından emin olmanız gerekir.

supermount

Sistemin /etc/fstab dosyasına baktığınızda /mnt/cdrom ve /mnt/floppy dizinlerinin /dev/cdrom ve /dev/fd0 çevre birimlerinin "supermount" seçeneği ile iliştirildiği dikkatinizi çekmiş olmalı. Bu seçenekler, söz konusu çevre birimlerine CD veya disket takıldığında, mount komutu vermeye gerek kalmaksızın takılan medyanın otomatik olarak /mnt/floppy veya /mnt/cdrom dizinlerine iliştirilmesini sağlamaktadır.

Aynı şekilde; söz konusu sürücülerdeki medyalar çıkarıldığında da ilgili dizinler otomatik olarak **unmount** edilir.

CD Kullanımı

Siz değiştirmediyseniz, CD sürücünüze ilişkin /etc/fstab satırında supermount parametresi belirtilmiş olmalıdır. Bu parametre sayesinde CD sürücünüze dolu bir CD taktığınızda, o CD "mount" komutunu vermenize gerek kalmadan /mnt/cdrom dizinine iliştirilir. Artık o CD'deki dosya ve dizinleri /mnt/cdrom dizini altında görebilirsiniz.

Eğer **/etc/fstab** dosyanızda **/dev/cdrom** ile ilgili bir satır yoksa, taktığınız CD'lerin içini görebilmek için

mount -r-t iso9660/dev/cdrom /mnt/cdrom

gibi bir komut vermeniz gerekecektir. (**-r** parametresini kullanmanız; yani iliştirilecek dosya sisteminin "**yalnız okunabilir:** *read-only*" olduğunu belirtmeniz şart değildir; ancak herşeyi kuralına göre yapmaya alışmak yararlıdır.)

Disket Kullanımı

Siz değiştirmediyseniz, disket sürücünüze ilişkin /etc/fstab satırında "supermount" parametresi belirtilmiş olmalıdır. Bu parametre sayesinde disket sürücünüze formatlı bir disket taktığınızda, o disket "mount" komutununa gerek kalmadan /mnt/floppy dizinine iliştirilir. Artık o disketteki dosya ve dizinleri /mnt/floppy dizini altında görebilirsiniz.

Eğer **/etc/fstab** dosyanızda **/dev/fd0** ile ilgili bir satır yoksa, taktığınız disketi kullanabilmek için

mount-t msdos /dev/fd0 /mnt/floppy

gibi bir komut vermeniz gerekecektir.

umount Komutu

Sisteminizde bir dizine iliştirilmiş olan bir dosya sistemini çözmek isterseniz "umount" komutunu kullanmalısınız. (Tabii ki bu işi gene yalnızca root kullanıcı yapabilir)

Dikkatli okuyucuların sorduğunu duyar gibiyiz: "Bu iş kaç yılda bir gerekecek ki; neden anlatıyorsunuz?" Evet, bazı kullanıcılar için bu işler hiç gerekmeyebilir; ama gerektiği zaman da bunları bilmek zorundasınız. Hele diskinizdeki bir dizine iliştirmek isteyebileceğiniz bir diskin bir başka bilgisayarda takılı olabileceğini dikkate alırsanız, bu mount-umount komutlarına tahmin ettiğinizden daha çabuk gereksinim duyacağınıza emin olabilirsiniz.

Örneğin; /yedek dizinine iliştirilmiş /dev/hdd1 diskini çözmek istediğinizde

umount /yedek veya

umount /dev/hdd1

komutlarından birini kullanabilirsiniz.

Başka UNIX Bilgisayarlardaki Diskleri Kullanmak

Disklerinin (daha doğrusu dizinlerinin) başka bilgisayarlar tarafından kullanılmasına izin veren UNIX bilgisayarların bu dizinlerini kendi bilgisayarınızdaki dizinlere iliştirebilirsiniz. Örneğin,

```
mount -t nfs sunucu.abc.com.tr:/yedek /yedek2
```

komutu, "abc.com.tr" ağındaki "sunucu" isimli bilgisayar tarafından /ye-dek adıyla paylaşıma açılmış dizini, kendi bilgisayarınızdaki /yedek2 dizinine iliştirecektir.

Bir LINUX bilgisayardaki disk/dizinleri paylaşıma açmayı ve bu şekilde paylaşıma açılmış dizinlerin kullanımını düzenleyen yetki konularını daha ileride açıklayacağız.

mount İşlemlerini Otomatik Olarak Yapmak (fstab)

Bilgisayarınız açılırken otomatik olarak çeşitli dizinlere iliştirilecek disk bölümleri /etc/fstab dosyasında tanımlanır.

Aşağıdaki örnekte /etc/fstab dosyasını incelediğinizde:

Sistem açılırken hangi disk bölümünün hangi dizine iliştirileceğini göreceksiniz. Bu örnekte **fstab** dosyasında dikkatinizi çekmek istediğimiz bir satır var:

139.179.14.51:/iso/mdk91 /ortak nfs ro 0 0

Bu satırda, sistem açılırken 139.179.14.51 IP numaralı bilgisayardaki /iso/mdk91 dizininin bu makinedeki /ortak dizininine iliştirileceği belirtiliyor. Dosya sistemi tipi olarak verilmiş olan "nfs" parametresi, söz konusu dizinin bir başka UNIX bilgisayar tarafından paylaşıma açıldığını göstermektedir. Bu örnek dosyada yer alan satırlardaki "defaults" sözcüğü mount işlemi sırasında kullanılacak seçenekleri; ardından gelen ve "1" veya "0" olan ilk rakam söz konusu dosya sisteminin dump komutu kullanıldığında yedeklenip yedeklenmeyeceğini; son rakam da fsck komutu kullanıldığında sistemdeki dosya sistemlerinin hangi sırayla kontrol edileceğini belirtmektedir. fsck sıra numarası aynı olan dosya sistemleri birlikte paralel olarak kontrol edilir. fsck sırası "0" ise o dosya sistemi kontrol edilmez. sunucu makinesindeki ortak dizininin fsck sırasının "0" olmasının nedeni, doğal olarak bu dosya sisteminin fsck kontrollerinden, dosya sistemi ya da dizinin gerçek sahibi olan bilgisayarın sorumlu olmasıdır.

Başka Bir Windows Bilgisayarın Diskini Kullanmak

Yerel ağınızda bulunan, Windows işletim sistemleriyle çalışan ve bazı dizinlerini paylaşıma açmış bilgisayarlar varsa bu dizinleri siz de kullanabilirsiniz. Örneğin; **IP** adresi 123.123.12.3; adı da "pazarlama" olan bir WinXP bilgisayar kendi diskindeki bir dizini "teklifler" adı altında paylaşıma açmış olsun. Bu dizine Linux bilgisayarınızdan erişebilmek için

```
mount -t smbfs //123.123.12.3/teklifler/mnt/windows
-o username=cua,password=sifre
```

komutunu veya

```
mount -t smbfs //pazarlama/teklifler /mnt/windows -o username=cua,password=sifre
```

kullanabilirsiniz (elbette siz bu komutu tek satırda vermelisiniz). İkinci formdaki komutu; yani bilgisayarın **IP** adresi yerine ismini kullanabilmeniz için, söz konusu bilgisayarın bu isimle DNS kaydının yapılmış olması veya sizin bilgisayarınızda /etc/hosts dosyasında bir kaydı olması gerekir.

Yukarıdaki örnek komutlarda belirtilmiş olan "cua" kullanıcısı ve şifresi, Windows sisteminde tanımlanmış olması gereken bir kullanıcı kodu ve şifresidir. Sizin Linux bilgisayarınızda bu isimle bir kullanıcı kaydı gerekmez.

Dosya Sistemi Yaratmanız Gerekirse...

Disk ve disketlerinizi kendiniz formatlamanız gerektiğinde iki aşamalı bir iş yapmalısınız:

- 1. Önce medyayı formatlamalı,
- 2. sonra üzerine uygun bir dosya sistemi yaratmalısınız.

Örneğin MS-DOS formatlı boş bir disket hazırlamak istediğinizde,

```
/usr/bin/fdformat /dev/fd0
/sbin/mkfs -t msdos /dev/fd0
```

komutlarıyla önce disketi formatlayıp sonra üzerine MS-DOS dosya sistemi oluşturmalısınız. Eğer **–t** parametresiyle dosya sistemi tipi belirtmezseniz **ext2** dosya sistemi kabul edilir ve ancak **LINUX/UNIX** bilgisayarlara mount edilerek kullanılabilen bir disket elde edersiniz.

Sabit diskleri formatlarken de benzeri bir yöntem izlenir. Önce,

/sbin/fdisk /dev/hdc

gibi bir komutla diskin üzerinde yer alacak bölümleme tablosu (*partition table*) oluşturulur; daha sonra diskin üzerindeki bölüm sayısına göre:

```
/sbin/mkfs -t reiserfs /dev/hdc1
/sbin/mkfs -t ext3 /dev/hdc2
```

gibi komutlarla her bölüm üzerinde yer alacak dosya sistemleri oluşturulur.

/sbin/mke2fs /dev/hdc2

komutu "/sbin/mkfs -t ext2 /dev/hdc2" ile eşdeğerdir. Dolu diskler üzerinde fdisk ve mkfs komutlarını denemeyiniz; tüm kayıtları silersiniz.

BUNLARI BILIYOR MUYDUNUZ?

Linux'ta virüsler neden büyük bir tehdit değildir?

LINUX işletim sistemi altında erişim yetkileri çok iyi tanımlanmıştır. "root" kullanıcı dışında hiç bir kullanıcı sistem dizinlerine ve sistem dosyaları üzerine yazmaya yetkili değildir; e-posta ekinde gelen virüslü programları normal bir kullanıcının yetkileriyle çalıştırsanız bile sisteme zarar veremezsiniz. LINUX, baştan beri çok kullanıcılı bir işletim sistemi olarak düşünüldüğü ve geliştirildiği için, sistemin yetkisiz kullanıcılara ve hatalı yazılımlara karşı korunması iyice denenmiş, olgunlaşmıştır.